

Serbian
Discernment Of Spirit
60-0308

RAZLIKOVANJE DUHOVA

Phoenix, Arizona, SAD
8. marta 1960.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

Bog te blagoslovio. Vaš pastor.

RAZLIKOVANJE DUHOVA

1 Naš nebeski Oče, želim da iskažem ako mogu to ovog jutra, šta u svom srcu osećam prema Jednom, Najsvetijem, došavši dole na zemlju da otkupi grešnika kakav sam ja. I siguran sam da ovi propovednici koji su prisutni ovde osećaju to isto, da smo Tvojom milošću načinjeni propovednicima ovim sporazumom koji si načinio sa Adamovom palom rasom. I ovde smo ovog jutra, Oče, okupljeni ni za kakvu drugu svrhu nego da znamo-da saznamo, radije, volju Božiju i šta mi moramo da uradimo da bi Hrist bio realan ljudima ove generacije. Znajući sigurno da ćemo na taj dan suda mi biti privedeni licem k licu sa ovom generacijom. I budući da smo propovednici, bićemo sudije. I taj narod kome smo mi govorili, njihovim stavom prema toj Reči odlučiće svoje večno opredeljenje. Zbog toga, Gospode, u taj dan mi ćemo biti sudija za ili protiv te generacije kojoj smo mi propovedali.

2 Bože, Oče, molim se kroz Ime Isusa, ne dopusti nam da kažemo ni jednu reč koja bi bila pogrešna. Već daj da imamo iskrena srca i otvoren um da bi mogli primiti stvari koje su tvoje, da bi bili sposobni izaći na naša raznovrsna polja rada, posle ovoga dana, i biti bolje opremljeni radi našeg sastanka sa tobom danas. Daruj to, Gospode. Nećeš li doći i biti naš govornik i naše uši, i naš jezik i naše misli? Neka razmišljanje moga srca, misli moga uma, sve što je u meni, i u ovoj mojoj braći i sestrama, daj da bi to bilo drago u Tvojim očima, Gospode, da bismo tako bili napunjeni i nabijeni sa Tvojim Duhom, Tvojom prisutnošću ovde, da bi prostorija postala...ne toliko što se tiče prostorije u kojoj sedimo, već ta građevina u kojoj mi živimo, da postane sve zajedno jedan oblak slave Božije. Da bi mogli otići odavde danas tako napunjeni Svetim Duhom da bi bili odlučniji nego ikad ranije u životu da nosimo tu Poruku toj umirućoj generaciji u kojoj mi živimo. Čuj nas, Gospode, i govori nam kroz tvoju Reč, jer mi te molimo to u Ime Tvoga Sina a našeg Spasitelja, Isusa Hrista. Amen.

3 Želim čitati, danas, jedan deo svetoga Pisma koji se nalazi u Psalmima, to je 105-ti Psalm. Želim citati upravo jedan deo. Vi koji pratite čitanje Pisma, vidim mnoge koji to čine, propovednici i tako dalje. Dobro je čitati Reč. (A sada, kada mi završavamo, oko dvanaest sati? Šta? Hvala, brate.) Psalm 105:

Hvalite Gospoda: glasite ime Njegovo; javljajte po narodima dela Njegova. Pevajte mu i slavite ga; kazujte sva čudesa Njegova.

Hvalite se svetim imenom Njegovim; nek se veseli srce onih koji traže Gospoda. Tražite Gospoda i silu Njegovu, tražite lice Njegovo bez prestanka.

Pamtite čudesa Njegova koja je učinio, znake njegove i sudove usta Njegovih.

Seme Abrahamovo sluge su Njegove, sinovi Jakovljevi izabrani Njegovih.

On je Gospod Bog naš, po svoj su zemlji sudovi Njegovi.

Pamti uvek zavet svoj, reč koju je dao na hiljadu kolena.

Šta je zavetovao Abrahamu i zašto se kleo Isaku.

To je postavio Jakovu za zakon, i Izraelu za zavet večni, Govoreći, tebi ću dati zemlju hanansku u nasledstvo, u nasledstvo ću vam je dati.

Tada ih još beše malo na broj, beše ih malo, i behu došljaci.

Idahu, od naroda do naroda, iz jednog carstva k drugome plemenu.

Ne dade nikome da im naudi, i karaše za njih careve: "Ne dirajte pomazanike moje, i prorocima mojim ne činite zla."

Neka Gospod blagoslovi čitanje Njegove Reči. Imam nekoliko stihova ispisanih ovde negde na koje sam se hteo usput osvrnuti.

4 Pitam se, danas, ko će biti sledeći predsednik? Na izborima koji dolaze, znate. Ko će biti sledeći predsednik. Šta ako bih ja znao? Postoji samo Jedan koji zna, a to je Bog. I šta ako bi mi Bog otkrio ko će biti taj sledeći predsednik, i ja stao ovde u Feniksu i predskazao da će takav i takav jedan čovek biti sledeći predsednik Sjedinjenih Država? I kada bi to stavili u novine i tako dalje, i kada bi pogodio to upravo u tačku. To bi bilo savršeno, i to bi bilo da sve što sam rekao dogodilo se. Ali kakvo dobro bi to učinilo? Kakvo dobro je to, ipak, ako uradim takvu stvar. Novine bi objavile to, i možda bi to izašlo, ako bi jedna osoba mogla učiniti takvo predskazanje i da bude istinito, sve novine i časopisi bi preneli to.

5 Ali vi znate da Bog ne čini stvari slično tome; Bog ne upotrebljava Svoju silu i Svoje darove za ludoriju. Ono će biti, koji god predsednik, biće predsednik. A znati sada koji će biti predsednik, ne bi nam pomoglo ni za paru. To nam ne bi učinilo ni trunke dobra da znamo ko će biti predsednik. Tako, dakle, Bog ne čini stvari slične tome.

A onda, ako bi učinio takvo jedno predskazanje kao to, i to bi se dogodilo, i novine bi to iznele, i časopisi, onda bi to bilo na moju slavu. Narod bi rekao: "Gle, kako je brat Branham velik prorok. Rekao nam je mnogo pre nego što se to dogodilo ko će biti predsednik." I to bi bilo na moju slavu, ili na slavu bilo kog drugog čoveka. On je zainteresovan da čini stvari na Svoju slavu, nešto što će koristiti.

6 Kao što Pavle reče, "Ako govorimo jezicima a nemamo ko da nam tumači, kakva dobra to čini? Mi jedino slavimo sebe, to jest, ili

da bio, njegovo celo srce je spremno, i on je tako ispunjen i pomazan sa tim Duhom Božijim da šta god da je njegova služba, da propoveda ili uči, ili evangelizira, ili vidi viđenja, šta god da je to, on će to činiti za Carstvo Božije. I taj Duh Božiji će govoriti pravo nazad kroz tog čoveka i objaviti da je to Carstvo Božije.

63 Onda mi... Kao jedan baptista, vidim vas pentakostalce da ste moja braća. Vi ne pripadate baptističkoj crkvi; ja sam pripadao. To je jedina crkva kojoj sam ikad pripadao, bila je baptistička crkva. Ali to meni ne stoji na putu; ja vidim kakav je Duh Božiji sa vama. Ja vidim šta vi nastojite činiti. Pa ako ja, jedan baptista, mogu osećati to na taj način, sigurno da Zajedništva, Crkva Božija, Ujedinjeni Pentakostanci, Nezavisni, i svi od nas braće zajedno treba da vidimo da mi nastojimo raditi za jednu svrhu. Hajde, imajmo duhovno rasuđivanje.

64 Dakle, slušajte. Na kraju načiniću poslednje opažanje. Mnogi su bolesni i slabi među vama i mnogi spavaju, duhovno mrtvi jer nemaju rasuđivanje Tela Hristova. Ovo bolesno telo koje imamo... Bože pomози nam da imamo duhovno rasuđivanje Carstva Božijeg i o toj ljubavi Božijoj u našim srcima, rasprostranjenu kroz Svetoga Duha, da nastojimo ispružiti naše ruke, i da kažemo, "Mi smo braća." Vidite šta mislim? I svaki mali dar koji imate, ne upotrebljavajte to da naćinite nešto veliko za sebe, već ućinite za Carstvo Božije, da sa svakim radite, da nastojite uzdići taj cilj Isusa Hrista, jer Njegov dolazak je uskoro. Verujete li to?

65 Žao mi je što sam vas držao tako dugo. Brat David će biti tu sutra da vas ući iz Pisma. ali još sada pognimo svoje glave za trenutak u molitvi. [Jedan brat govori u drugom jeziku. Jedna sestra daje tumaćenje - Ured.]

Napred, hrišćanski voćnici.

Marširamo u rat,

Sa Isusovi krstom

Idući ispred;

Mi nismo razdeljeni,

Svi smo jedno telo;

Jedno u nadi i doktrini,

Jedno u milosrđu

O, napred, hrišćanski voćnici. (Da li verujete da jeste? Podignite ruke.)

Marširamo u rat, (Sa ćim?)

Sa...(našim ćiljem) Isusom

"Kao što je bilo u dane Sodoma, tako će biti o dolasku Sina čovečijeg." Postoji otkrivenje napisano o tajnama sličnim ovoj, za spoljašnji svet, za svet koji ne zna ništa o tome. Ali vi braćo dragocena, vi sestre dragocene, vi niste deca mraka; vi niste deca noći, nego ste deca Svetla, hodeći u Svetlu kao što je On u Svetlu; onda, imate zajednicu jedan sa drugim, dok krv Isusa Hrista, Sina Božijeg, čisti sve naše grehe od sviju nas. Tu ste, te sluge Gospodnje...

59 Isus... Kao što sam citirao Pismo ovde gore, Marko 16, On kaže: "Idite po celom svetu." Evo kakvu vrstu Crkve je On postavio: to poslednje predanje Crkvi, "Idite po celom svetu, i propovedajte Evanđelje svakome stvorenju. Koji veruje i krsti se biće spašen. A onaj koji ne veruje biće osuđen." Dakle pogledajte ovamo, pogledajte na ovo duhovnim razumevanjem. "Onaj koji veruje i krsti se." On nikad nije rekao na koji način, ali mi se želimo uzrujavati oko toga, vidite, druga stvar. Jeste videli, "Onaj koji veruje i krsti se biće spašen." Kako god on želi da bude kršten, to je do njega. Ako je njegovo nastojanje za Carstvo Božije, dođi brate, mi koračamo dalje sa tim istim Duhom. Ako nisam u pravu, onda ćete vi reći to bi išlo na ovaj način. A ako vi niste u pravu, biće tako. Ali naša srca i naše pobude i ciljevi su tamo za Carstvo Božije. Eto nam, mi pokazujemo na Golgotu.

60 Ja i moje ideje... ta, ja treba... Ja nemam ni jednoga brata da tako voli pitu sa višnjama kao ja, ali mi smo braća. Vidite? Ni jedan od njih ne voli da lovi ni peca kao ja, ali mi smo braća. Vidite šta mislim? Ja imam svoje sopstvene ideje, ali to ga ne čini da nije moj brat; njegov otac je moj otac; njegova familija je moja familija. Tu ste.

Patrijarsi su se svi razlikovali jedan od drugoga, ali je bio jedan otac i trebalo je raditi za jednu stvar, a oni su odbacili tog glavnog tada radi toga što je bio duhovan. Ne vidite li vi to, braćo? Ne možete li videti o čemu ja govorim?

61 Dakle zapazite, završavam, "Idite po celom svetu, propovedajte Evanđelje svakom stvorenju. Onaj koji poveruje i krsti se biće spašen... [Prazno mesto na traci.]...A ovi znaci će slediti one koji veruju; u Moje Ime izgoniće đavole, govoriće novim jezicima." Šta je to? Duhovno otkrivenje. Vidite? "Govoriće novim jezicima. Ako uzmu zmijske, ili smrtnosti stvari neće im nauditi. Ako stave ruke na bolesne, ozdraviće." To je šta je nova Crkva bila. To je ta vrsta Crkve za koju je Isus Hrist govorio i svi proroci da će to činiti. Mi nalazimo da Njegov Duh prelazi ovamo i predskazuje da će se Njegov Duh koji je u tom narodu povratiti i činiti te stvari koje je on činio.

62 Da bih završio ovim rečima. Imam još oko desetak citata ovde, ali nemamo vremena. Vidite? Ali slušajte ovo. Svaki istinito nanovo rođeni prorok Gospodnji, propovednik, učitelj, videoc, apostol, misionar, šta god

izgrađujemo sebe samo." To nekako nije u skladu za Boga. Bog želi da bude uzdizan On sam. I mi ne treba da tražimo samouzdizanje, već da uzdižemo Boga sa svim što činimo.

Tako dakle, ja verujem danas, kada bih znao ko će on biti i tačno kada bi on bio izabran, i oh, čak koliko bi glasova bio iznad ili ispod, ili šta god da bi moglo biti, to ne bi ni trunke dobra učinilo da kažem to. Bilo bi najbolje za mene da upravo prećutim ako bi i znao to. Ne da pokušam objaviti to, jer ne bi bilo-jer ne bi bilo razloga za mene da učinim to. Zato jer ono će biti svakako, i to nam ne pravi baš toliko mnogo razlike ko će biti predsednik.

7 Ali Bog, kada On upotrebljava svoje darove, On ih upotrebljava za Njegovu vlastitu slavu, i za slavu Svoga naroda, za slavu njegove Crkve, za uzdizanje Tela Hristova, i za slavu Carstva Božijeg. To je zašto On daje ove stvari u Svojoj Crkvi, zašto On ima učitelje, proroke, evanđeliste, pastore. Oni su za uzdizanje Crkve i za slavu Božiju. Prorok nije da bi izašao i pomešao se sa svetom i da pokuša uzeti neki dar kao što je Valam učinio, i napravi harač ili izvuče novac iz toga ili nešto. Ako je on jedan prorok, za njega se smatra da treba da objavljuje Crkvi Boga i ostane izvan stvari ovoga sveta. To je sve za slavu Božiju!

8 I ja mislim da je to jedna dobra stvar za nas kao propovednike, da sledimo naš poredak, kada vidimo takve stvari u svetu kao što vidimo danas. A mi imamo jedan poredak od Boga, to je za razlikovanje duha, ispitivanje duha. Ja ne mislim da bi mi ikad trebali, nipošto, pokušati da sudimo neku osobu prema denominaciji kojoj ona pripada, ili prema grupi sa kojom su sakupljeni, bili oni Metodisti Baptisti, Prezbiterijanci, Pentakostalci, ili-ili ma koji. Mi nikad ne bi trebali suditi čoveka po denominaciji kojoj pripada. Trebali bi ga uvek suditi prema tom duhu kojeg on ima, vidite, tom duhu. Bilo da je on pozni dažd ili rani dažd, ili šta god da bi moglo biti, nikad ga ne bi trebali suditi po tome, već po njegovom duhu. Mi treba da razlikujemo duh. Pazite šta taj čovek ima na umu, šta on ima-šta on pokušava postići. Ako taj čovek, pomoću nekog dara, nije stvar koliko velik je taj dar...

9 Dakle ja želi da razjasnim ovo Crkvi danas, da, u tim raznovrsnim denominacijama vi ste još uvek Crkva živoga Boga zajedno. I ovo je ta stvar koju ja želim da razumete, vidite, da mi st-varno nismo razdeljeni. Mi smo kamenje koje je isečeno u raznovrsnim oblicima, sve za slavu Božiju.

Dakle, postoji tako mnogo toga u današnjim vremenima u kojim mi živimo što se tiče "darova." Toliko mnogo ljudi sudi ljude prema darovima koje imaju. Pa, ja verujem da su ove stvari darovi. Ja verujem da ono što mi vidimo da se događa je dar, i oni su Bogom dani darovi. Ali mi-ako ih

mi ne upotrebimo na ispravan način kao što ih je Bog namenio da budu upotrebljeni, onda mi možemo načiniti više štete sa tim darovima nego kada ne bi imali te darove. Jedne večeri načinio sam jedan iskaz sa te propovedaonice, i rekao ovo, da bih ja radije video bratsku ljubav da postoji u crkvi, makar ne bi imali ni jednog slučaja isceljenja ili bilo šta drugo. Vidite, mi moramo znati za čega su ove stvari.

10 Dakle, ako neki čovek dolazi i ima neki velik dar, nema veze, ako on pripada našoj denominaciji ili drugoj denominaciji, ne sudite ga prema tome, ili kako se oblači, već ono što vi želite videti je šta on pokušava da učini sa tim darom, kakvu nameru on ima. Ako pokušava da stekne uticaj i sagradi sebi veliko ime od toga, ja bih imao dovoljno rasuđivanja duha da znam da je to pogrešno. Nema veze koliko je on velik učitelj, kako je on silan, kako je on intelektualan, ili kako njegov dar deluje, ako on ne pokušava da postigne nešto na korist Tela Hristovog, vaše sopstveno duhovno rasuđivanje bi vam reklo da je to pogrešno. Nema veze kako tačno, kako savršeno je to, ono je pogrešno ako to nije upotrebljeno za Telo Isusa Hrista.

11 Postići nešto, možda ima neki veliki dar da bi mogao privući ljude zajedno sa velikom umnom ili duhovnom silom, da bi mogao povući narod zajedno, a može biti da pokušava uzeti taj dar da načini sebe slavnim tako da bi imao neko veliko ime, tako da bi druga braća gledala na njega kao na neku veliku osobu. Onda je to iskrivljeno. Možda pokušava da uzdigne izvesnu stvar i da svakoga drugog istisne sa slike a da on i njegova grupa budu ta slika. To je još uvek pogrešno, vidite.

12 Ali ako on ima jedan dar Božiji i pokušava da uzdigne Telo Hristovo, onda ja ne marim kome on pripada. Vi ne razlikujete čoveka, vi razlikujete taj duh, taj život koji je u tom čoveku. I to je ono što nam je Bog rekao da radimo. Ni jednom da ne pokušamo raspoznati čovekovu grupu. Nego smo poslani od Boga da raspoznamo duha koji je u čoveku, šta on pokušava da čini, ka čemu ga taj duh u njegovom životu pokušava voditi. I onda ako nalazimo da pokušava voditi narod (ne da ih razbija, već da ih vodi zajedno) i da vodi Crkvu živoga Boga, ne sve k jednoj denominaciji, već ka jednom razumevanju, jednom zajedničarstvu, ka jednom jedinstvu duha. Onda ako je on rani dažd ili pozni dažd, ili šta god da je, njegov duh i njegova namera je ispravna. I taj duh koji je u njemu pokušava da ukaže narodu na Golgotu, a dalje od sebe ili dalje od bilo čega drugog, već njegov jedini podvig je da ukaže njima na Golgotu. On ne mari čak da li je on poznat ili ne. On ne mari da li čak njegov sopstveni pokret... što je u redu, vidite, ono je dobro, da li je on Metodista, ili Prezbiterijan, ili jedan Rimo-Katolik, ili šta god da bi želeo biti po denominaciji.

13 Ali šta on pokušava da čini, te namere njegovog srca koje on pokušava da postigne? Onda možete videti šta je u životu toga čoveka, da

smo izgrađeni na Tome."

Uzmimo Njegovu reč malo dalje. U tom poslednjem predanju Svojoj crkvi, rekao je: "Idite po svemu svetu i propovedajte Evanđelje svakome stvorenju." Svemu svetu... Dokle to treba da traje? Po celom svetu. Kojima? Svakom stvorenju. "Onaj koji uzveruje i pokrsti se," ne crkva, "onaj" to je pokazna zamenica. "Onaj koji uzveruje..." taj pojedinac.

Kao što je David du Plessis rekao o unucima, da nema unuka u Carstvu Božijem; to su deca! Vaš otac je bio pentakostalac i vi upravo dolazite ovde u ovu crkvu zato što je on dolazio ovde, primivši Svetoga Duha, i upravo su uveli i vas kao unuka, niste u pravu! Bog treba da vam otkrije Sebe.

I niko ne može nazvati Isusa Hristom po umnom razumevanju. Niko ne može nazvati Isusa Hristom zato što oseća žalost radi svojih greha i dolazi da se pokaje. Niko ne može nazvati Isusa Hristom, jedino po-to je otkrivenje Svetog Duha što mu to obznanjuje. "Na ovoj steni sagradiću Crkvu svoju, i vrata paklena neće je nikad nadvladati." Eto toga otkrivenja. To je na čemu je On sagradio crkvu Svoju.

57 Ko je to učinio, Petar? Ne, ne, ne. Ko je to učinio? Hrist je rekao, "To otkrivenje Božije, taj Sveti Duh će vam to doneti. Još malo, i ja ću vas napustiti, ali ću ja zamoliti Oca i On će vam poslati tog Utešitelja, koji će vam napomenuti sve ove stvari." Je li to tačno? Šta On čini danas, i šta će činiti? "Pokazati vam stvari koje će doći." Duh Sveti u Crkvi u te poslednje dane.

Međutim, vi kažete, "Haleluja, brate, to je moja crkva."

Sačekaj momenat! Isus je rekao, "Po ovom će svi ljudi znati da ste moji učenici..." u Sv. Jovanu 13:35, "Po ovom će svi ljudi poznati da ste moji učenici, kada imate ljubavi među sobom." Ta Duhom otkrivena Istina Carstva Božijeg koje će doći, gledajući na taj kraj, dakle videći upravo to o čemu su proroci vikali, videći to o čemu je Isus govorio, i ovde taj isti Sveti Duh u vama viče ponovo. "To je tačno! To je tačno!" Šta je to? To je duhovno otkrivena Istina. Ja volim moga brata bez obzira gde on ide u crkvu, da li je on rani ili pozni, ili nikakav dažd uopšte, sve dok god su oni u tom Telu Hristovom, pokušavajući da postignu, ne nešto u izvesnom cilju da prikažu sebe na zemlji, već u svrhu za Carstvo Božije i na slavu Njegova dolaska, da objavi i obznani Njegovo skoro pojavljivanje.

58 Dakle, na završetku, želimo misliti o ovom, "Na ovoj steni sagradiću crkvu svoju," tačno. I onda nalazimo gore u Jovan 14:7, rekao je ovo: "Dela koja ja činim, i vi ćete činiti isto. Ta dela koja ja činim..." Kakvu vrstu dela je On činio da obznani sebe? Vi se sećate o Petru (Zar ne?), šta smo mi govorili o Filipu, o toj ženi kod studenca, predskazujući to da ne idu k Neznabošcima, već da će biti u poslednje dane, kao što On reče:

nije plod, to nisu jabuke, to nisu breskve, šljive ni kruške. To je bilo odvajanje života, tako je on otišao i uzeo jedan život i prineo ga umesto voća.

53 Voće je šta vi radite sopstvenom rukom, šta vi radite tamo, "Ja ću ići i graditi ovo. Ja ću ići i činiti ovo. Ja ću podržavati to." To je dobro. On je imao jedan oltar upravo isti kao što je taj drugi imao. Oboje su imali oltare. To je bilo dobro.

Ali to je bilo duhovno otkrivena istina o toj stvari, jer je taj Duh Božiji otkrio to. I na toj steni, steni na kojoj je Hrist umro, ta stena vekova, na toj steni na kojoj je Aveljovo jagnje umrlo... Taj mali Avelj kada je stavio svoje ruke na to malo jagnje, i njegova mala bela vuna bila je okupana kada je uzeo jedan kamen, oni nisu imali neki nož u te dane, i zamahnuvši zasekao mu vrat. I to siroto jadno stvorenje je umiralo, krv mu je umivala ruke, a njegova nežna vuna sva okupana krvlju, blejeći i vičući.

54 O čemu je to govorilo? To Jagnje Božije nekih četiri hiljade godina kasnije, duhovno objavljen a ta crkva ga odbacuje. I taj Ga je narod nazvao Belzebulom i đavolom, jer su svi proroci govorili o Njemu. Oni su poricali tako proroke. Oh, On je rekao, "Vi gradite njihove grobnice, a vi ste ih stavili tamo; vi zidovi okrečeni," rekao im je. Bili su bez duhovnog rasuđivanja, ne znajući da je to bilo to Jagnje Božije, da se za njega pretpostavljalo da bude baš takav i deluje na taj način, jer je On ispunjavao tu Reč Božiju.

55 I ta Crkva Svetog Duha danas, ponašajući se na taj način kao što čine, čineći stvari koje čine, oni ispunjavaju tu Reč Božiju. Haleluja! Vidite, Petar je rekao na dan Pedesetnice "Ovo je To." I on reče, "To je za vas i za vašu decu, i svima daljnjima, koliko god ih dozove Gospod Bog naš."

Ti isti nadahnuti proroci su rekli da će večernje Svetlo sijati, da će tada biti pozni i rani dažd zajedno kao u dane milosti. Šta je to? Rani dažd će se zadržati duže, a pozni dažd će početi ranije. Onda je preklopljeno i to je zajedno, taj rani i pozni dažd zajedno, Sveti Duh pokazan u Sili i to uskrснуće Isusa Hrista. Tu ste, dolazi zajedno, taj rani... Božija milosti... On reče, "Kao što je bilo u dane Nojeve." Njegova milost je dugo trpila. Evo toga i danas, to dugo-trpljenje, preklapajući donosi oblak nekadašnjih dana i oblak sadašnjeg dana zajedno. Taj rani dažd uliva se u pozni; taj prvi dažd koji smo imali, dakle, sada dolazi pozni dažd koji započinje nešto ranije, a taj rani prelazi u taj pozni, istok i zapad susreću se zajedno, oba dažda padaju zajedno, Božansko isceljenje plus taj anđeo Božiji koji objavljuje tajne srca i dovodi to sve da se dogodi. Oh, izgleda kao da će istinito rođena deca Božija videti to. Tu ste, Duh otkriva. Otkrivenje, to je na čemu je Isus rekao da će Crkva biti izgrađena.

56 Pa dobro, onda bi neko mogao ustati i reći "Pa, sigurno, mi, ti i ti, mi

li su njegovi motivi za njegovu denominaciju, da li je to za njega samog, da li je to za svetske stvari, da li je to za velika imena, da se kaže: "Ja sam pretekao to i tačno se tako dogodilo." Dakle, vi vidite to je upravo u tom pogrešno, od početka. Ali ako on pokušava da upotrebi ono što mu je Bog dao, kao učitelju, kao proroku, kao videocu...

14 Jedan novozavetni prorok je jedan propovednik. Mi svi znamo to. Upravo bilo koji propovednik koji služi je jedan prorok, jedan novozavetni prorok, ako on prorokuje, propoveda, ne da pokušava da uzdigne sebe da načini jedno veliko ime, ili da uzdigne njegovu organizaciju. Pa, on bi trebao biti u jednoj organizaciji. Dok evo mene bez i jedne, ali ipak propovedam da bi vi trebali biti. To je tačno. Svaki čovek treba da ima jednu crkvu kao dom. Vi treba da imate jedno mesto, ne upravo da tumarate od mesta do mesta, već da imate negde gde idete u crkvu i zovete to vašom crkvom, negde gde plaćate vaš desetak, i negde gde pomažete podržavanje tog cilja. Učinite vaš izbor, ali onda nikad se ne otuđujete od drugog čoveka zato što on ne pripada vašoj grupi. Vidite? Rasuđujte njegov duh i vidite da li on ima tu istu nameru u srcu, onda imajte zajedništvo jedan sa drugim. Vi radite za jedan veličanstveni cilj. To je taj Hristov cilj. Mislím da je to potpuno istina.

15 Dakle, ako budemo zapazili motive i ciljeve starozavetnih proroka, ti ljudi su imali jedan cilj, a taj je bio Hrist. Oni su imali jednu stvar oko koje je cela njihova tema Starog zaveta bila sagrađena, taj dolazeći Mesija. Oni nisu izlazili i činili stvari upravo radi novca ili za slavu. Oni su imali jednu stvar, oni su bili pomazani Duhom Božijim i predskazivali su dolazećeg Mesiju. I ti ljudi su bili tako pomazani tim duhom da su čak neki put delovali kao taj Duh koji je bio u njima, govorili su naizgled o sebi samima. Pazite kako je taj Duh Božiji učinio da ti ljudi deluju.

16 Uzećemo, na primer, Mojsija, tog velikog proroka, kako da taj čovek nije imao nikakvih sebičnih ciljeva uopšte. On je mogao biti kralj Egipta. On je mogao imati taj svet pod svojim nogama. Ali zato što je bio prorok u srcu, odbio je da bude nazvan sin kćeri Faraonove, birajući radije da trpi progonstvo i nevolje za Hrista, ceneći to nebesko blago većim blagom nego to Egipatsko. On je napustio i odrekao se te svetske slave, tog luksuza i stvari koje život nudi. Morao je gledati iza toga. Vidite, on je to mogao biti.

17 Upravo uzmite propovednika danas, ako on ima krštenje Duha Svetog, i on zna da ako on propoveda tu Reč, to će oboriti njegovu slavu, to će ga staviti u neku malu crkvu negde, ili možda napolje na ulicu. Ali on zna da nešto u njegovom srcu gori. On vidi taj dolazak Gospodnji. On ne mari da li on ima veliku ili neku malu crkvu. On ne mari da li on ima današnju hranu ili nema nikakve hrane. On ne mari da li on ima dobru

odeću ili nema dobru odeću. On jedino brine o jednoj stvari, a to je taj sami život unutar njega koji vapi. On pokušava da postigne nešto za slavu Božiju, i taj čovek, tako čineći, ispoljavaće, predstavljaće taj sami Život tog Duha koji je u njemu. Da li me pratite? On će ga preživljavati.

18 Pogledajte na Mojsija kada je dospeo do vremena koje je on izlagao, ceo njegov život beše Duh Hristov, jer je Hrist bio u njemu. Hrist je bio u Mojsiju, po meri. Dakle, ako zapažamo, on je bio rođen u vreme progonstva. Deca su bila ubijana da pokušaju dobiti i njega, upravo tačno kao što su radili Isusu. I mi nalazimo da kada je dospeo u takvo jedno stanje da su deca Izraelova bila neposlušna na jedan takav način da se Bog rasrdio na njih i rekao Mojsiju, "Odstupi od njih na stranu i ja ću uništiti tu celu njihovu grupu, a od tebe ću podići drugu generaciju."

Mojsije se bacio na put Božijeg suda, i rekao: "Uzmi mene pre nego uzmeš njih." Ili drugim rečima, "Pre nego što možeš uzeti njih moraćeš preći preko mene."

To je tačno što je i Isus Hrist učinio. Kada je Bog hteo da zbriše sa lica cele zemlje ove grešnike, tebe i mene, ali se Hrist bacio na put. Bog nije mogao učiniti to, nije mogao preći preko svog vlastitog Sina.

I kada je Bog video taj Duh u Mojsiju, u tom sudu viseći kao krst tamo, "Ne možeš doći k njima moraćeš mene uzeti prvo," vidite taj Duh Božiji u Mojsiju? Dok je on mogao biti kralj Egipta, dok je on mogao imati svaki luksuz u tom svetu, da bude popularan, dok je zapravo mogao biti veliki kralj sveta u to vreme, ali on je izabrao da trpi progonstvo i nevolje, jer je smatrao sramotu Hristovu za veće bogatstvo nego to Egipatsko. Vidite, on se bacio na put. Zašto? To beše Bog u Mojsiju koji je učinio to. Normalno misleći, intelektualan čovek ne bi nikad to učinio on bi uzeo laki put. Tako nema veze koliko je Mojsije izgledao da je fanatik, on je... Vi vidite, on je bio istiniti prorok Božiji, jer on je pokušavao postići nešto za Carstvo Božije.

19 Dakle, sa njegovim velikim darom proroštva on je mogao biti jedan mudar čovek, mogao je ustati u Egiptu i reći, "Čekajte sada, ja ću prorokovati tako i tako," i kao sa njegovim proroštvom. I, oh, on bi bio svetski slavan. Ali to nije bilo u njegovom srcu. To nije moglo biti u njegovom srcu.

Tako ako vidite neku osobu sa jednim velikim darom, pokušavajući da čini nešto da slavi sebe, vaše vlastito rasuđivanje duha govori vam da je to neispravno. Ali Mojsije je pokušavao da postigne nešto na slavu Božiju. Nema veze koliko je to loše bilo; kako je ono zlo izgledalo, koliko se mnogo o tom govorilo, taj Duh u Mojsiju ga je upravljao pravo po toj liniji dužnosti. Taj Duh u njemu!

vaše... Vi dobijate vaš D.D. [teološki doktorat] i vaše Ph. D. [filozofski doktorat] i to L.D. [doktor nauke] ili... To je sve u redu, želeo bih imati to. To je tačno, ali još uvek to nije To. Vi ne morate imati to, ipak je dobro da imate to. Vi možete biti ovo plus; ali ako morate obrisati to plus, uzmite ovo. Ovo je To. Ako ovo nije To, dopustite mi imati ovo ipak. Ja želim ovo, ovo!

49 "Telo i krv ti ovo nisu javili." Vi to nikad niste naučili putem obrazovanja. Vi to nikad niste naučili putem denominacije. One su fine, denominacija i obrazovanje je u redu. To je deo toga. Ali ljudi suviše drže do toga a ostavljaju duhovno rasuđivanje. Vidite?

"Telo i krv ti nisu ovo javili, već moj Otac koji je na nebesima ti je javio ovo. A na toj steni sagradiću Crkvu svoju, i vrata paklena ne mogu je nadvladati." Neće nikad biti u stanju da nadvlada, čime je pokazao da će biti protiv nje.

Dakle pazite i vidite protiv čega su ta vrata paklena. Nisu protiv tih denominacija. Vlast priznaje to. Svet priznaje naše denominacije, svaku od njih. Mi imamo to pravo, svaki od nas kao Američki građanin, mi imamo ta prava denominacije, što je divno, mi cenimo to, Ali to nije protiv čega su vrata paklena. Ona su protiv tog duhovnog otkrivenja o Hristu da je sada ovde, taj isti juče, danas i do veka, to je protiv čega su ona. "Ta vrata paklena će biti protiv toga, ali neće nikad prevladati."

50 Eto vam, duhovno otkrivenje. Bez obzira ko je on, to je moj brat dok god on pokušava da postigne isti cilj za koji i ja radim. Bio on prorok, bio on pastor, bio on đakon, bio on taj i taj, bilo da ga Bog dariva na ovaj način, na onaj način, šta god da to bilo, bilo da me on omalovažava, šta god da želi činiti, ali ipak to je moj brat. Mi radimo za istu stvar. Mi šaljemo sve naše radove u to isto Carstvo tamo. On radi za tu istu stvar za koju i ja. Duhovno rasuđivanje, duhovno otkrivenje od Boga. Pogledajte ovamo, ako želite to.

51 Isus... propovedao sam jedne večeri negde "To ne beše tako od početka." Mi treba da se vratimo na početak da nađemo sada naš tekst za trenutak. Na početku beše Kain, obrazovan, sagradio je divnu crkvu (mi bi rekli), načinio divan oltar, prineo žrtvu, molio se iskreno, dao hvalu, dao svoj desetak, u svemu upravo tako pobožan kao što je Avelj bio.

52 Ali Avelj (Tada nije bilo Biblije u njihovim danima.), preko Duhovnog otkrivenja on je video da to nije bio plod sa polja koji nam je prouzrokovao greh, da to nisu bile jabuke koje su oni jeli. Vidite, to nisu bile jabuke, otkrivenje mu je to reklo. I to ne behu plodovi koji su mu prouzrokovali da izađe odande. To je bio život, to odvajanje života; tako je on otišao i uzeo jedno jagnje i prineo to umesto sebe po veri, koje je duhovno otkrivenje. Amen! Otkrivenje Božije, duhovno otkrivenje koje mu je bilo otkriveno. To

Pogledajmo. Ako jedan čovek, a cela tema Starog Zaveta bila je o Njemu, svi ti sveti proroci pomazani Božijim Duhom, ako sve to i svaka stvar koju su rekli je bila ispunjena do slova tačno u Njemu, sigurno da ta veličanstvena osoba nazvana Sin Božiji treba da zna kako da postavi Novozavetnu Crkvu. Da li verujete to? On je trebao da ima koncepciju da zna kako da postavi Novozavetnu Crkvu.

46 Prva stvar, na koju vam želim skrenuti pažnju, ovde u Mateju, 15. glava, to kada je On razgovarao sa učenicima. Reče: "Šta govore ljudi da je Sin čovečiji?"

A oni rekoše, "Neko kaže da si Ilija, a neki kažu da si taj i taj, i slično tome," raznovrsno.

On reče, "Ali šta vi kažete ko sam ja?"

A Petar reče, "Ti si Hrist, Sin Boga živoga."

On reče, "Blago tebi Simone, sine Jonin, jer tebi to nisu telo i krv javili nego Otac moj koji je na nebesima je tebi to otkrio. I ja ti kažem ti si Petar i na ovom kamenu sagradiću Crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati." Dakle, tu je govoreno o crkvi. Dakle, pazite dobro, i ako nisam u pravu, Bože oprostite mi i vi mi oprostite.

47 Dakle, katolička crkva kaže ovo: To je bio kamen koji je ležao tamo, Petar, i na Petru On je izgradio svoju crkvu. Međutim mi znamo da je to pogrešno. Mi protestanti se ne slažemo s tim.

Ali mi protestanti smo rekli, "To je bio sam On na kome je On sagradio svoju Crkvu, On sam." Ali, ako budete zapazili, želim vam protivrečiti u tom, prijateljski. To nije bilo to. To je bilo to duhovno otkrivenje o Njemu samom. Vidite? "Telo i krv... Vi ovo nikad niste naučili na nekom seminaru, ma kako da su dobri. Vi ovo nikad niste naučili po nekoj crkvenoj veroispovesti, ma kako je dobra. To je u redu, ali telo i krv ti ovo nisu javili. To nije neka umna postavka toga kako vi možete održati uspešan govor, kako se morate pokloniti, kakvu veliku stvar vi morate učiniti ovde na zemlji. To nije ono šta je to. To nije izgradi veliku stvar ili čini veliku stvar. Šta je to, to je jedno otkrivenje o Reči Božijoj. On beše Reč. "U početku beše Reč i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. I ta Reč se javi i prebivaše među nama."

48 To beše otkrivenje o toj Reči Božijoj. Taj duh u Petru otkrivajući preko duhovnog otkrivenja da On jeste taj objavljeni Sin Božiji. Taj Bog slave objavljujući tu slavu Božiju, "Na ovom kamenu (duhovnom otkrivenju te Reči) sagradiću Crkvu svoju." Zašto? Ako su ti proroci bili pod Bogom, govoreći preko Duha Svetoga da to jeste Sin Božiji, taj isti Duh na ovoj strani otkriva upravo ponovo tu istu stvar. Vidite li to?

"Telo i krv", vi to ne možete naučiti na nekom seminaru. Vi učite

20 Pogledajte na Josipa... Kada je on bio rođen, on je bio voljen od oca i, omrznut od svoje braće, savršeni primer Hrista. On im je bio brat po krvi, od istog oca. Ali razlog da su ga braća mrzela, bez nekog razloga, zato što ga je Bog učinio prorokom, duhovnim, jednim videocom. I oni su ga mrzeli iz tog samog razloga. Ali Josip nije tu ništa mogao, jer ga je Bog učinio na taj način.

21 I pazite taj Duh Božiji u Josipu. Pazite šta je on učinio. On je čak prikazivao deo Hrista. On je bio omrznut od svoje braće, voljen od njegovog oca, jer je taj Duh načinio razliku. On je bio duhovan čovek. On je video vizije; tumačio je snove. On to nije činio na svoju vlastitu slavu. On je to činio jer je nešto bilo u njemu, taj Duh Božiji. On ne bi hteo otići tamo sam po sebi i da bude bačen u neku jamu i da pusti svog sirotog starog oca da žali sve one godine, pro-dan za blizu trideset srebrnjaka; uzet iz one jame, i postao desnica Faraonova, kralj zemaljski u to vreme. I u njegovoj tamnici bili su jedan peharnik i jedan pekar, i jedan beše izgubljen a onaj drugi je bio spašen, po njegovom proricanju u toj tamnici.

22 I da li ste zapazili da kada je Isus došao, bio je ljubljen od Oca. A Josipu je otac dao ogrtač od mnogo boja, šaren (ta duga, zavet). A Otac, Bog, je dao svom Sinu Isusu taj zavet, i onda su ga ta jevrejska braća mrzela, bez razloga. On, to jest taj narod nije imao razloga da ga mrzi; On je bio duhovan, i On je bio Božija Reč manifestovana, prikazana. On je došao da čini volju Oca, On je došao da ispuni Pismo. On je došao da im donese mir, ali oni ga nisu razumeli, i mrzeli su ga bez razloga. Nisu zastali da vide šta On pokušava da uradi. Osudili su Ga zato što se nije slagao sa njima. "On se pravi tako i tako. On se pravi Bogom." On je bio Bog! Bog beše u Njemu, Biblija kaže da Bog beše u Hristu, prikazujući Sebe svetlu. On beše Bog slave prikazujući slavu Božiju.

23 Pogledajte Mojsija, on nije mogao a da se ne baci tamo. On to nije učinio licemerno. On je to učinio zato jer je Bog bio u njemu. Niti je Josip mogao nešto tu budući ono što je bio, jer to je bio Bog u njemu radeći ili pokazujući sebe kroz tog čoveka. Nikad on to nije učinio za svoju slavu.

Ma koji čovek koji... Kada bi oni sveštenici samo imali to razlikovanje duha, kao što vam govorim danas, bez obzira na to koliko je svet govorio o Njemu, oni bi ipak poznali kada bi pogledali na Reč, kada bi videli Njegovu svrhu. On je uvek radio to da bi proslavio Oca. Oni rekoše, "Oh, ovaj čovek je veliki iscelitelj, On čini ove stvari tako."

On reče: "Ja ne mogu ništa činiti dok mi Otac ne pokaže. To nisam ja koji čini ta dela. To je Otac koji prebiva u meni, On čini to delo." On nikad nije uzeo slavu.

24 Niti bi bilo koji sluga Božiji uzeo slavu. Niti bi bilo koji sluga Božiji uzeo neki dar Božiji i pokušao da slavi sebe, ili bilo šta drugo, već je

njegov pravi podvig da učini nešto na slavu Božiju. To je zašto vi vidite tu istu stvar danas. Mi moramo imati razlikovanje duha, da vidimo osobu šta ona pokušava da učini. Da li oni pokušavaju da veličaju Boga? Ili da li oni pokušavaju da veličaju sebe?

25 Dakle taj Duh Božiji koji radi u čoveku čini da se čovek ponaša kao Bog. Nije čudo da je Isus rekao, "Nije li napisano: 'Bogovi ste?'" I ako one nazvaše Bogom ka kojima je Duh Božiji došao, kako možete osuđivati mene, onda, kada sam ja Sin Božiji?" Kada bi vi mogli videti taj Duh Božiji u Mojsiju, kojim on beše Bog. Mojsije je bio jedan bog. Josip beše jedan bog. Ti proroci su bili bogovi. Biblija kaže da su bili. Oni su bili bogovi zato jer su se potpuno predali tom Duhu Božijem, da su radili za slavu Božiju.

I kada je čovek tako pomazan tim Duhom... Dakle neka ovo uđe stvarno duboko pod peto rebro na levoj strani. Kada je jedan čovek pomazan tim Božijim Duhom, njegove navike, njegovo ponašanje, i sve, je Bog koji se kreće u njemu. Neki put se pogrešno sudi o njemu.

26 Pogledajte kod Davida, u 23-ćem Psalmu, vikao je, "Bože moj, Bože moj zašto si me ostavio?" kao da je on bio, da je David bio taj čovek. "Svi koji prolaze pored mene, streljaju rečima na mene." On beše tako pomazan Bogom, on beše tako savršeno predan Bogu, i to pomazanje je bilo na njemu na jedan takav način i kada je plakao u Duhu Božijem, da je neko bio stajao tamo, da kaže, "Pa, gle, on misli da ga neko strelja usnama. Zašto ga je Bog napustio?"

To nije bio David, to je bio taj Duh koji je vadio kroz Davida. "Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio? Mogao bih izbrojati sve kosti svoje. Probodoše ruke moje i noge moje."

27 Pa neko bi rekao, "Čuj toga licemera tamo. Čije su ruke probodene? Kome su noge probodene?" to je umišljenik.

Ali neko ko je imao rasuđivanje Duha znao je da je to bio taj Duh Božiji u njemu koji je vadio. Kada je čovek pomazan Božijim Duhom, on ima ponašanje Božije, a Božije postupanje nije nikad da bi nas razbio. Božije postupanje je da nas poveže u jedno jer mi smo jedno u Hristu Isusu, i Božija je namera da nas dovede u jedno. "Ljubite Jedan drugoga."

28 Dakle, ti veliki proroci, vidimo da se Duh Božiji kreće u njima, Isus ih je nazvao bogovi. On reče da su oni bili bogovi. Dakle, taj Duh je došao na njih po meri, ali kada je došao na Jed-nog, Isusa, koji beše sin Božiji, na njega je došao bez mere. Ta punina Božanstva telesno prebivala je u njemu, jer je on bio taj savršeni primer. On beše Bog slave prikazujući tu slavu Božiju narodu, Bog u njemu hodeći. Pazite Njegov život, sav Stari Zavet, On je bio ta tema Staroga Zaveta. I ti stari proroci u Starom Zavetu vapili su, ne k sebi, oni su vapili pod tim Božijim Duhom, koji ih je činio da

U redu, dakle pogledajmo opet. "On beše ranjen za naše prestupe; izbijen za naša bezakonja; kar beše na njemu našega mira radi, i ranama njegovim mi se iscelismo." U Pilatovoj sudskoj sali, dok je stajao taj sam čovek, imajući leđa tako išibana devetostrukim bodljikavim bičem, nisu shvatali da su Pisma rekla da će to biti na taj način. Oni nisu imali rasuđivanje duha, ti sveštenici koji rekoše "Pogubi ga, pogubi ga".

43 I na krstu kada su streljali usnama, i stvari kao te, kada su ga čuli gde viče "Bože moj, zašto si me ostavio?" Oni nisu imali rasuđivanje. Vidite, oni nisu mogli rasuditi taj Duh. To je o čemu je David govorio u 22-gom Psalmu; oni su streljali njegovim usnama ne znajući da su to činili. Upravo to isto kao što je taj Benjaminovac učinio Davidu. Vidite, on je mislio da David potpuno nije bio u pravu jer se on nije slagao sa njim u načelima sprovođenja njegovog carstva. On nije razumeo da je to bio taj Duh Božiji u Davidu koji je činio to.

To je gde mi možemo rasuditi, danas, taj duh nekog čoveka. Šta on pokušava da čini? Šta nastoji da uradi? Ne kojoj grupi on pripada, ili šta ovo, to ili drugo, da li je on beli čovek, crnac, žute rase, ili šta god bilo. Pogledajmo šta on nastoji da postigne, i uzmimo to, vidite šta on nastoji da čini za Carstvo Božije. On ima čudne ideje za nas, to je savršeno u redu ako on nastoji da postigne nešto za Carstvo Božije. Rasudite to u njemu. Ako on greši, a iskren je u srcu, Bog će ga okolo dovesti do istine te stvari posle kratkog vremena. Pustite ga samo, samo ga pustite, vidite šta on nastoji da čini.

44 Dakle mi vidimo ovde, i onda nalazimo u Njegovoj smrti, kada je umro na krstu, i gde viče te stvari o kojima su proroci govorili, "Probodoše ruke moje i noge moje." Tada je to bilo ispunjeno. Proroci su bili u pravu. Oni su mislili da su to bili oni sami, ali to je bilo manifestovano na krstu.

"Bi ubrojan sa zločincima." To mu je učinjeno. On je bio sa zločincima. "Ali u smrti bio je s bogatim." I bio je, On je bio sahranjen u grobu bogatog čoveka. "Neće ostaviti duše moje," rekao je David, taj Duh Božiji u Davidu koji izgovara. "Neće ostaviti duše moje u paklu, niti će dati da svetac njegov vidi trulost," kao da bi David bio taj Svetac. To nije bio David, to je bio Duh Božiji u Davidu vičući. Vidite, taj Duh Božiji u čoveku vičući.

Neko reče, "Čuj tog starog licemera tamo."

Ali nije bio, to beše Duh Božiji u njemu vičući. Vidite, taj Duh Božiji manifestuje sebe, "Neće ostaviti duše njegove u paklu, niti će dati da Svetac Njegov vidi trulost."

45 Dakle, braćo, na završetku, da kažem ovo; vreme nam prolazi. Ali pogledajte, da bi rekao ovo na završetku, sa ovim citatima ovde.

li ovaj učinio ovo ili taj učinio to?" Gledajte na kraj i držite se nepokolebljivo. Hrist dolazi. Pazite na kraj; držite se čvrsto. Ne obazirite se na to što se dešava sada, pazite na ono što će se dešavati tamo na kraju vremena, kada ćemo morati stati i dati račun za naš život.

39 David se nije obazirao na tog malog starog Benjaminovca koji baca prah na njega, on je svakako bio bogalj, on ga nije nikad ni zapažao. On nije čak hteo dopustiti ni gardi da mu odseku glavu, kaže, "Pustite ga samo, Bog mu je rekao da to čini. Bog mu je rekao da me psuje, pustite ga samo." Jer David je znao da se jednog dana on vraća u silu. Taj će Benjaminovac imati svoje vreme.

Da, to je to. Crkva će se podići u trijumfu. Ja sam upravo poslan da se molim za Njegovu bolesnu decu. To je sve što ja mogu učiniti. Gde god da su oni i koje su crkve, to mi ne pravi nikakve razlike. Ja se nastojim moliti za Njegovu bolesnu decu, pokušavajući da manifestujem taj dar na Njegovu slavu. To je razlog da nikad nisam pripadao bilo čemu.

Međutim, setite se, to je u redu. Vidite, ja ne-ja to ne govorim sada. Ja želim da me sh-vatite jasno da ja verujem da Bog ima hrišćane u svakoj crkvi, Njegovu decu. On mi nikad nije pravio pitanje o tom. Ja sam upravo poslan da se molim za tu decu, i da činim ove stvari, i da manifestujem Njega.

40 Dakle, vidite, Isus i ovi proroci, sve o čemu su oni govorili, moralo je biti istinito jer to je bila sila Božija u njima, sam Bog govoreći kroz njih o Samom Sebi dolazeći u svoju sopstvenu slavu.

Ko je predsednik? Ko treba da bude, taj će biti. Ko je, da je. Hoćemo li imati dosta kiše ove godine? To ništa ne znači. Nešto na slavu Božiju, nešto da postavi Crkvu u red, nešto za moć Božiju; ne da načinite sebi neko ime, već da učinite slavu Božiju prikazanom.

41 Dakle mi zapažamo da svi oni proroci i sve što su rekli o njemu, sve se obistinilo jer je On bio ta tema Starog Zaveta. Isus, taj Mesija, dolazeći Mesija, bio je taj na koga je svaki prorok izgledao od Adama do Malahije. Svaki prorok govorio je o dolasku Gospodnjem. Svaki pojedini dometnuo je svoj deo jer je bio pomazan od Boga. To je sve o čemu je on mogao govoriti.

Dakle, voleo bih kada bi imali više vremena o tome. Ali, pazite, sve što su oni rekli dogodilo se. Pogledajte ovamo. Hajde upravo uzmimo neke stvari što su proroci rekli.

42 "Devojka će zatrudneti i rodiće sina." Da li se to dogodilo? Sigurno. "Ime će mu biti Emanuel, Knez Mira, Bog silni, Otac večni." To je šta on beše, sasvim tačno, taj "Večni Otac." Ni jedan čovek neće biti nazvan "Ocem", na ovoj zemlji, već Bog je vaš Otac.

deluju kao Bog utoliko da su bili nazvani Bogom, a onda ta punina tog Duha beše prikazana u Isusu Hristu.

29 Pogledajte na Davida, kada je on bio svrgnut kao kralj Izraela, odbačen od svog vlastitog naroda, idući gorom Maslinskom, severno od Jerusalima, i pogledao je nazad na grad i plakao jer je bio odbačen. Šta je to bilo? To je bio taj Duh Hristov.

Pet stotina godina kasnije, taj Sin Davidov, Isus, sedeo je na toj istoj gori, gledajući na grad, kao jedan odbačeni kralj, i plakao: "Jerusalime, Jerusalime, koliko puta htediti da vas sakupim (vaše raznovrsne denominacije i sve) kao kokoš gnezdo svoje, ali vi ne htete. Koliko puta sam ja hteo to učiniti!"

Međutim taj isti Duh koji je bio u Davidu, i koji je bio u punini pokazan u Hristu, danas je u Crkvi vičući narodu, "Koliko puta sam hteo da vas skupim!" I kada vi vidite razdeljenosti i različitosti i razbijeno bratstvo, i hrišćanski život, jedan protiv drugog, onda to čini da Duh Božiji u vama viče. Vi pokušavate postići nešto, a jedan istiniti prorok Božiji, jedan istiniti učitelj pokušava da dovede crkvu u jedinstvo duha, jedno jedinstvo duha, da bi oni mogli poznati Boga; pokušava da postigne to i ne menja stvar kojoj denominaciji oni pripadaju ili šta je s tim. Mi imamo razlikovanje duha, da razlikujemo tog duha koji je u tom čoveku, da vidimo da li je to duh Božiji ili nije.

30 Dakle, mi zapažamo da kada je on bio ovde na zemlji, kako je On išao svugde okolo čineći dobro. Ja zapažam jednu stvar koja mi dolazi na pamet. Da li ste primetili kada je David bio odbačen kao kralj? Izašao je iz grada, i neki mali Benjaminovac, za koga se pretpostavlja da mu je bio brat, trebao bi biti razalošćen zato što je on bio odbačen, ali šta... On je bio jedan bogalj čovek. I on se otetirao tamo u svom bogaljastom stanju, bacajući prah na Davida, i nazivajući svakovrsnim ružnim imenima, i proklinjući ga u ime Gospoda, proklinjući kralja Davida u Ime Gospoda, ovaj mali bogaljasti Benjaminovac. Pazite taj Duh Božiji i taj duh đavolski gde rade.

31 Dakle, ako zapažate on beše bogalj. To predstavlja tu duhovnu obogaljenost naroda danas koji bi se podsmevao tom istinitom Duhu Božijem u Hristu koji se pokazivao. To je bio taj Duh Hristov u Davidu budući odbačen kao kralj. I, danas, kada ljudi zbijaju šale sa ljudima koji su primili Svetog Duha i pokušavaju postići nešto, i povuku Metodiste i Pentakostalce, i Baptiste i Prezbitere i sve, zajedno u jedno jedinstvo, kao jedno Telo Hristovo, i oni vide gde taj Duh radi, kažu, "Eh, gle, to je neki pentakostalac. Dalje s njim! Ja znam jednog koji je otišao sa ženom drugog čoveka. Ja znam ovaj jedan se opio. Ja znam ovaj je učinio ovo. Ja znam ovaj je učinio to." Sve to, ali oni su dovoljno veliki da sakriju njihove

vlastite stvari, oni to mogu da sakriju. Ali David je bio izložen. Zašto? On je imao taj Duh Hristov u sebi.

Taj gardista reče, "Hoću li skinuti glavu tome psu koji bi psovao moga kralja?"

32 Pazite taj Duh Hristov u Davidu, "Ostavite ga samo, Gospod mu je rekao da me psuje."

Umesto toga, danas, mi želimo da stisnemo našu pesnicu i zviznemo ga, vidite, i glavu mu otkinemo, "Da, izbacite ga, on ne pripada nama."

"Ostavite ga samo, Gospod mu je rekao da me psuje." Taj mali bogalj jureći pored gore, bacajući prah na Davida.

To je šta čine danas na taj Duh Hristov. "Oni su grupa zanesenjaka. Oni su grupa ovih. Nema ništa od njih. Nema ništa od Božanskog isceljenja. Ne postoji takva stvar kao anđeli. Ne postoji takva stvar kao proroci. Sve ove stvari, dani čudesa su prošli," bacajući prah. Ali ostavite ih samo! Ali kada se David vratio u sili, haleluja, kada se vrati nazad kao potpuni kralj Izraela... Ne sekirajte se, ovaj Isus, čiji Duh mi danas imamo, noseći njegovu ulogu, vratiće se opet u telesnom telu, po drugi put, u slavi, u sili i veličanstvu.

33 Taj mali bacač prašine pao je na svoje lice i molio za milost. "Pustite ga samo," to je taj Duh Hristov u nama, nemojte ga isključivati, izbacivati. Setimo se da sve ove stvari treba da se dogode. Mi treba jednu stvar da činimo, pođimo dalje. Bog je obećao da će učiniti da sve ide na dobro onima koji ga ljube. Držimo to rasuđivanje duha, držite taj ispravan cilj. Mi smo ovde da služimo Bogu, svaki od nas udruženo, složno napred i služeći Bogu. Ako čovek ima pogrešnu vrstu cilja, šta će se onda dogoditi? Vidite?

34 Dakle, mi nalazimo da je taj Duh Božiji u njemu. Svi stari proroci su govorili o Njemu. Sav taj Duh u delu, svaki mali deo, nije slavio njega (proroka), sve što su proroci bili manifestovalo je Njega, govoreći o Njemu. I sve što su rekli govorilo je o Njemu. Da pokaže da je to bio Duh Božiji u njima, to je bilo ispunjeno. Šta je to? Bog govoreći o Samom Sebi. Vidite? Bog prikazujući Sebe kroz ove proroke.

35 Ne uzimati slavu, "Ko će biti sledeći Predsednik? I ko će biti ovaj?" I da vas udare po glavi i kažu, "Reci nam ko te udario i onda ćemo ti verovati." To nije to. To je nešto da se pri-kaže Bog. To nije nešto da učini brata Weathers-a ovde, ili brata Shores-a, ili brata toga i toga tamo, nekim velikim čovekom, i načini ga većim nego ostale ljude njegove grupe, da ga načini najvećim čovekom u Feniksu. To nije da načini Williama Branham-a velikim. Već šta to treba da čini? To nije da načini Orala Robertsa velikim, Billy Grahama velikim. Već to su ta srca kojim pokušavamo postići nešto za Carstvo Božije. To je predstavljanje,

prikazivanje Boga. Svi darovi i te stvari ne čine jednoga većim od drugog, to nas upravo čini da radimo svi zajedno za usavršavanje toga tela, da nas dovede u jedno kao jedan narod, kao narod Božiji. Ali ih kada vi vidite gde idu nasuprot, ne proklinjite ih; samo ih pustite, neko to mora činiti. Ali čekajte dok Isus dođe u sili.

36 Dakle mi vidimo sve one proroke kako govore. Svaki od njih je veličao Boga i dolazećeg Mesiju. A kada su bili u tom Duhu, ponašali su se i govorili i živeli taj život slično kao Mesija. Ako je to učinjeno s one strane krsta, govoreći o Njegovom dolasku, koliko će više posle Nje-govog dolaska staviti taj Duh Mesije u Crkvu da se ponaša, čini, radi i živi kao Mesija? To je taj Duh Božiji.

Rasuđujte tog duha, vidite, da li je od Boga ili nije; vidite da li on deluje slično Njemu, vidite da li vaša osećanja... Ako neko baci nešto u vas i baca prašinu na vaš život, a vi znate da ste nevini kao što samo možete biti, i vi znate da imate Duha Božijeg, ne pokušavajte da odvajate sebe, ne pokušavajte da se ponašate podlo prema njima. Ne proklinjite ih. Upravo nastavite dalje, znajući da je to Bog učinio da vas stavi na probu da vidi kako ćete uzeti to. On će morati svakako doći na to.

37 Kao što sam rekao jednog dana, mislim u crkvi brata Fullera, o tom biciklisti u Kanadi. Ta, svi su od njih mislili da su mogli bolje voziti od ovog dečaka, upravo jednog malog slabića. I on je bio jedini koji nije mogao voziti bez držanja kormana.

Milo mi je što volim vas bivše vozače sa kormanom, uhvatite se za obe strane tog krsta i recite, "Ništa u svojim rukama ne donosim. Dopusti mi da se držim tog krsta, Gospode; ja nemam nikakve izučenosti. Ja nemam ništa. Dopusti mi samo da se držim ovde, i da gledam tamo u daljinu."

38 I oni su imali 30 cm dasku i da voze kroz jedan gradski blok, da dobiju jedan bicikl u vrednosti od sto dolara. Svi oni mladići koji su mogli voziti bez držanja, idu dole u grad i kupe povrće za majku i vrata se nazad bez da i taknu korman, svaki od njih počeo je da pazi. Oni nisu navikli držati se kormana i on im je umakao. Ali ovaj mali staromodni mladić popeo se tamo, uhvatio se za korman i vozio do kraja. Oni su ga pitali, kažu, "Kako si to učinio?"

On reče, "Evo gde vi pravite vašu grešku, drugovi. Vi ste bolji vozači nego što sam ja, ali vi ste gledali ovde ispred," i kaže, "to vas je činilo nervoznim videti kako... Vi ste pokušavali da balansirate sobom i vi ste spali." Kaže, "Ja nikad nisam gledao ovde uopšte; ja sam gledao kraj i nisam se kolebao."

To je šta mi treba da činimo. Ne gledajte na ove male stvari sada, "Je